

Súd: Okresný súd Piešťany
Spisová značka: 8T/1/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2515010321
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Kondllová
ECLI: ECLI:SK:OSPN:2016:2515010321.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Piešťany samosudkyňou JUDr. Andreou Kondllovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.8.2016, v trestnej veci obžalovaného C. M. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona takto

rozhodol:

Obžalovaný

C. M., nar. XX.XX.XXXX X. Z., trvale bytom mesto P., prechodne bytom P., R.. B. Č.. XX/X,

je vinný, že

ako otec svojich detí si v mieste svojho trvalého bydliska v P. a ani na inom mieste na území F. E. riadne neplnil vyživovaciu povinnosť a to v období

- od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX voči svojmu synovi R. M., narodenému XX.XX.XXXX, bytom U. O. X., P. XXX/X a

- od XX.XX.XXXX doposiaľ s výnimkou obdobia od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX voči svojej dcére F. M., narodenej XX.XX.XXXX, bytom U. O. X., P. XXX/X,

napriek tomu, že mu táto povinnosť vyplýva zo Zákona o rodine a ktorej rozsah mu bol určený rozsudkom Okresného súdu v Z. sp. zn. XNc/XXX/XX zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, v sumách 49,79 Eur (1.500,-Sk) na syna R. M. a 33,19 Eur (1.000,-Sk) na dcéru F. M. mesačne k poslednému dňu v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu v P. sp. zn. XC/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, v sumách 130,- Eur na syna R. M. a 100,- Eur na dcéru F. M. do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky W. M.,

hoci vedel o existencii vyživovacej povinnosti, túto povinnosť si vôbec neplnil, pričom v tomto období preukázateľne neprejavoval snahu riadne sa zamestnať, teda nevyužil všetky možnosti na to, aby si svoju zákonnú povinnosť v reálne možnej výške splnil a ani sa nezaevidoval na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, čím za uvedené obdobie ku dňu XX.XX.XXXX dlhuje W. M. na výživnom sumu vo výške 8.765,14 Eur,

a svojho konania sa dopustil napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu P. sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona k trestu odňatia slobody v trvaní päť mesiacov s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní jeden rok,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas a uvedený čin spáchal, hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), c) zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona v znení neskorších predpisov (ďalej len Trestný zákon) s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Z a t o s a
o d s u d z u j e :

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, § 36 písmeno l) Trestného zákona s použitím § 38 odsek 3 Trestného zákona a § 46 Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho súd na výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry P. podal pod sp. zn. P. XXX/XX/XXXX -XX na Okresný súd P. dňa XX.XX.XXXX obžalobu na C. M. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3, písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom vo výroku tohto rozsudku s tým, že dlžné výživné bolo vyčíslené ku dňu podania obžaloby.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX urobil vyhlásenie podľa § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku teda, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako je mu kladený za vinu obžalobou Okresnej prokuratúry P. sp. zn. P. XXX/XX/XXXX - XX zo dňa X.XX.XXXX.

V dôsledku vyhlásenia v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, ktoré urobil obžalovaný, súd v zmysle § 257 odsek 4 Trestného poriadku postupoval primerane podľa § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku, pričom obžalovaný na všetky otázky odpovedal áno. V zmysle § 257 odsek 5 Trestného poriadku bolo zistené stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať.

Súd vyhlásil uznesenie v zmysle § 257 odsek 7 Trestného poriadku, ktorým prijal vyhlásenie obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutku tak, ako mu je kladený za vinu vo výroku tohto rozsudku. V dôsledku prijatia tohto vyhlásenia obžalovaného, ktorý sa ku skutku priznal, súd nevykonával vo veci dokazovanie o vine, ale len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Výsluchom obžalovaného v rozsahu nariadeného dokazovania, a oboznámením listinných dôkazov súd zistil nasledovné:

Obžalovaný k plateniu výživného po podaní obžaloby uviedol, že bol zamestnaný s príjmom okolo 350 eur, pričom výživné na dcéru F. od L. XXXX platil v sume 33,19 eur, a to v mesiacoch L., I., U., U. R. R. XXXX. Taktiež posielal peniaze synovi R., čo preukázal podaciami lístkami. Nejaký čas žil ako bezdomovec bez príjmu, preto výživné neplatil.

Obžalovaný bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2009 z 24.2.2009, ktorý nadobudol právoplatnosť 24.2.2010, bol uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, nakoľko si neplnil vyživovaciu povinnosť voči synovi R. a dcére F. v období od septembra 2007 do septembra 2008, za čo mu bol uložený trest 5 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 12 mesiacov, ktorá mu plynula do 24.2.2011. Toto rozhodnutie bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu Piešťany z 5.9.2011 sp. zn. 1T/136/2011, kde mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou na 2 roky, avšak výkon trestu mu bol nariadený 25.3.2014. Posledné odsúdenie je trestným rozkazom Okresného súdu Trnava z 24.9.2012, sp. zn. 2T/56/2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 1.8.2013, kde mu bol uložený nepodmienečný trest na 1 rok, z ktorého bol podmienenčne prepustený 30.6.2014 so skúšobnou dobou 2 roky.

Súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku uvedeného v obžalobe na základe jeho vyhlásenia o vine, ktoré súd prijal, pričom v skutku upravil len dobu, po ktorú si obžalovaný neplnil vyživovaciu povinnosť

k dcére F., a to do vyhlásenia rozsudku, pričom však súd nemenil výšku dlžného výživného, nakoľko obžalovaný po podaní obžaloby podľa svojich možností výživné platil.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal z ustanovení § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona, pričom vzal do úvahy spôsob spáchania činu, jeho následky, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce okolnosti, priťažujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionality trestu). Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Pre trestný čin podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona je možné uložiť trest odňatia slobody na jeden rok až päť rokov.

Podľa § 38 odsek 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' sa priznal k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody, nakoľko súd má za to, že iný druh trestu by nezabránil páchatel'ovi v páchaní ďalšej trestnej činnosti, nakoľko obžalovaný bol už za neplnenie si vyživovacej povinnosti podmiennečne odsúdený. V minulosti uložený podmiennečný trest odňatia slobody u obžalovaného za rovnaký trestný čin nevedol k náprave.

Pri určovaní výmery trestu súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. l) Trestného zákona, nakoľko obžalovaný na hlavnom pojednávaní svoju vinu priznal a čin úprimne oľutoval. Súd ako priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m) Trestného zákona nezohľadnil skutočnosť, že už bol za trestný čin odsúdený, nakoľko odsúdenie vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/10/2009, ktoré bolo zrušené odsúdením vo veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 1T/136/2011 uložením súhrnného trestu, je zákonným znakom tohto trestného činu v zmysle § 207 odsek 3, písmeno c) Trestného zákona, a na odsúdenie Okresným súdom Trnava sp. zn. 2T/56/2012 podľa jeho povahy neprihliadol, hoci išlo o majetkový trestný čin.

S prihliadnutím na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností ako aj mieru ich závažnosti sa zákonom ustanovená trestná sadzba podľa ustanovenia § 207 ods. 3 Trestného zákona v trvaní od 1 roka do 5 rokov nemenila tak, že sa znižovala horná hranica o jednu tretinu. S ohľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol za prečin zanedbania povinnej výživy podmiennečne odsúdený, avšak s prihliadnutím na osobu obžalovaného, ktorý žil nejaký čas ako bezdomovec, jeho majetkové pomery a súčasnú snahu prácou si zabezpečiť prostriedky na platenie výživného a uhradenie vzniknutého dlhu a tým aj možnosť jeho nápravy, súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov, nakoľko má za to, že takýto trest bude dostatočný k jeho náprave a splní aj výchovný a individuálne preventívny účel.

Keďže obžalovaný spáchal skutok v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu vo veci Okresného súdu Trnava sp. zn. 2T/56/2012, kde mu plynula skúšobná doba podmiennečného prepustenia v trvaní 2 roky od 30.6.2014, nemohol súd s poukazom na ustanovenie § 49 ods. 2 Trestného zákona mu uložený trest podmiennečne odložiť.

Obžalovaného súd zaradil podľa § 48 ods. 2, písm. b) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin a predchádzajúce odsúdenie nemá zahladené.

Takýto trest súd považoval za potrebný na prevýchovu a nápravu obžalovaného, zohľadniac tak generálnu, ako aj individuálnu prevenciu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od oznámenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytykajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.